

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De Fontibus Doctrinae moralis. II. De praecipuis
ejusdem Fundamentis. III. De Peccatis. IV. De Legibus. V. De summario
dilectionis Praecepto. VI. De primo decalogi Praecepto. VII. De secundi
decalogi Praecepto

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

§. V. Discordia, § obstinatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53562](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53562)

loquens, quæ velatæ Ecclesiam ingrediuntur, ait: Si quis autem videtur contentiosus esse, nos talem consuetudinem non habemus (1. Cor. 11.). Vox φιλονίκος, qua utitur, significat victoriæ amantem, qui enim disputant magis plerumque fatigant, ut ipsi vincant, quam ut vincat veritas. Initio veritatis amor propositionem, quam veram credimus, tueri nos cogit; sed paulatim illam, quia nostra est, tuemur. Si disputatione solum tueretur, minus peccaremus; sed sæpe injurias, calumnias, malas artes in adversarios addimus, non modo contra veritatem, sed contra caritatem etiam & justitiam. Propterea Apostolus inquit: Ambulemus non in contentione, & æmulatione (Rom. 13.); & Corinthios sic arguit: Carnales estis, cum sit inter vos zelus, & contentio (1. Cor. 3.); & contentionem inter carnis opera recensens ait: Manifesta sunt opera carnis, quæ sunt fornicatio, inimicitia, contentiones, ira, rixæ (Galat. 5.). Philippenses admonet, ut nihil per contentionem agant (Philipp. 2.). Quæ contentionem a spiritu Religionis longe abesse declarant, summoque a nobis studio fugiendam.

§. V.

Discordia, & Obstinatio.

Discordia juxta S. Thomam (2. 2. quæst. 37.) est voluntatum contrarietas circa idem objectum. Modo mortale peccatum est, modo veniale, interdum nullum. Discordia quando scienter & ex intentione dissentit a bono divino, & proximi bono, in quo debet consentire, est peccatum mortale

le ex suo genere; & propterea summe inter illos
perniciosa est, qui Rempubicam administrant.
Fidelibus Apostolus nil magis commendat, quam
eorundem sensuum unionem. Ad Romanos
scribens orans ait: *Deus det vobis idipsum sapere
in alterutrum, ut unanimes & uno ore honorifi-
cetis Deum (Rom. 15.).* Corinthios sic hortatur:
*Obsecro vos per nomen Domini nostri Iesu
Christi, ut idipsum dicatis omnes, & non sint in
vobis schismata: sitis autem perfecti eodem sensu,
& in eadem sententia (1. Cor. 1.).* Secundo ad
Ephesios capite idem illis inculcat dicens: *Esse
cives sanctorum, & domestici Dei superædificati
super fundamentum Apostolorum, & Prophetarum,
ipso summo angulari lapide Christo Iesu.*

Porro id propterea tam sollicitè monet Apostolus,
quia *multi unum corpus sumus in Christo, singuli
autem alterius membra (Rom. 12.).* Particularis
vero cupiditas discordiam parit; neque
certius aliud est indicium esse aliquem diaboli
filium, quam esse discordiæ amantem.

Obstinatio est propriæ sententiæ adhæsiō; &
potest esse mortalis, quando agitur de proximi
salute, vel gravi negotio, aut de aliqua fidei veritate.
Exempli causa medicus in consultatione, ubi
de ægri vita agitur, non vult meliori aliorum
sententiæ acquiescere, sed suam sequens infirmum
mortem affert; hic mortaliter peccat. Similiter
Doctor, qui sententiam suam mutare renuit,
quamvis falsam esse noverit, mortaliter peccat
obstinate defendens. Ex superbia hoc vitium
nascitur.

nascitur, quæ cæteris præesse vult, quæ se falli posse non putat, aut veritatem demum agnoscens, in errore se fuisse renuit fateri. Contra christiana humilitas docet sibimetipsi non fidere, & robur ad malum pudorem vincendum tribuit, qui testimonium reddere verat veritati, quam diu nescivimus, aut impugnavimus. Obstinatio interdum constantia vocatur; attamen ab hac virtute longe illa distat. *Non ideo, inquit sanctus Augustinus, suscipienda est pertinacia, quia optanda est constantia. Nam sicut constantia non sinit hominem depravari, sic pertinacia non sinit hominem corrigi: proinde sicut illa laudanda, sic illa emendanda est.*

§. VI.

Curiositas.

Sanctus Joannes Apostolus ait: *Omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitæ (1. Joan. 2).* In prima comprehenditur curiositas, quæ definitur inordinatus sciendi appetitus.

Homo cum scientia creatus est, Deum Creatorem suum cognoscebat, cognoscebat seipsum, & creata omnia, quibus veluti dominus imperabar; sed propter peccatum in ignorantiam lapsus est, & Deum, seipsum, cæteraque omnia ignoravit. In ignorantia nascimur, quia peccati Adæ heredes sumus: sensum tamen aliquem primæ illius scientiæ conservamus, a quo sciendi desiderium proficiscitur. Quando rationi hoc desiderium non parer, & propter solam sciendi voluptatem